

Full diocesà

8 d'octubre del 2017

p5 – Exposició de Tomàs Boix al Museu

p8 – "Sobre el Referèndum de l'1-0", glossa del bisbe

Deplorable situació de violència a Catalunya

La situació viscuda a Catalunya el diumenge 1 d'octubre ha causat una greu preocupació que cal que portem a la nostra pregària. Recollim algunes opinions que han manifestat diversos pastors catalans davant els tristos fets que s'han produït, especialment entre les forces i cossos de seguretat i molts ciutadans.

El cardenal i arquebisbe de Barcelona, Mons. Joan Josep Omella, i l'arquebisbe primat de Tarragona, Mons. Jaume Pujol, han condemnat la violència viscuda a Catalunya durant la jornada de l'1 d'octubre.

«La situació de violència que s'ha viscut avui Catalunya és deplorable», ha declarat el cardenal Joan Josep Omella, visiblement preocupat. El cardenal ha afegit que s'ha de

«trobar una solució pacífica i democràtica» i ha demanat «encomanar-nos al Déu de la pau».

Per la seva banda, l'arquebisbe de Tarragona, que també presideix la Conferència Episcopal Tarraconense, ha reiterat que la violència viscuda durant l'1 d'octubre és deplorable i ha fet una crida perquè «s'aturin ja la violència i els enfrontaments».

L'abat de Montserrat, dom Josep Maria Soler, ha condemnat «les actuacions violentes contra ciutadans pacífics» i ha demanat «serenitat i diàleg».

Continuem pregant per Catalunya en aquestes hores difícils.

«La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici»

Diumenge XXVII durant l'any / Cicle A

Lectura del llibre d'Isaïes

Dedico aquest cant al meu estimat, cant de l'enamorat a la seva vinya. El meu estimat tenia una vinya al turó de Ben-Samen. La cavà, la netejà de pedres, hi plantà els millors ceps, construï al mig una torre de guàrdia i hi va fer un cup tallat a la roca. Esperava que li donaria bon raïm, però li donava raïms agres. I ara, si us plau, habitants de Jerusalem i homes de Judà, feu de jutges entre jo i la meva vinya. Què podia fer per ella que no ho hagi fet? Per què em dóna raïms agres quan jo n'esperava bon raïm? Doncs ara us diré què penso fer a la meva vinya: li trauré la tanca, i que els ramats la brostegin, enderrocaré el seu clos, i que el bestiar la trepitgi. La deixaré abandonada. No la podaran ni la cavaràn, hi creixeran argelagues i cards, i manaré als núvols que no hi deixin caure la pluja. La vinya del Senyor de l'univers és el poble d'Israel, i els homes de Judà són els ceps que ell havia preferit. N'esperava justícia, però no hi veu sinó injustícies; n'esperava bondat, però hi sent el clam dels oprimits.

(5, 1-7)

Salm responsorial

La vinya del Senyor és el poble d'Israel.

(Salm 79)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis

Germans, no us inquieteu per res. A cada ocasió acudiu a la pregària i a la súplica, i presenteu a Déu les vostres peticions amb acció de gràcies. Així la pau de Déu, que sobrepassa el que podem entendre, guardarà els vostres cors i els vostres pensaments en Jesucrist. Finalment, germans, interesseu-vos per tot allò que és veritat, respectable, just, net, amable, de bona reputació, virtuós i digne d'elogi. Practiqueu allò que jo us he transmès i vosaltres heu rebut, que heu sentit o heu vist en mi, i el Déu de la pau serà amb vosaltres.

(4, 6-9)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús digué als grans sacerdots i als notables del poble: «Escolteu una altra paràbola: Un propietari plantà una vinya, la voltà d'una tanca, hi cavà un cup, hi construï una torre de guàrdia, hi deixà uns vinyaters que la

cultivessin, i se n'anà del país. Quan s'acostava el temps de la verema, envià els seus homes per recollir-ne els fruits, però aquells vinyaters els van agafar, i a un, li van pegar; a un altre, el van matar; a un altre el van treure a cops de pedra. Ell envià més homes que la primera vegada, però els tractaren igual. Finalment els envià el seu fill, pensant que, almenys el fill, el respectarien. Però ells, en veure'l, es digueren: Aquest és l'hereu: matem-lo i ens quedarem l'heretat. I l'agafaren, el van treure fora de la vinya i el van matar. Quan torni l'amo de la vinya, què farà amb aquells vinyaters?» Li responen: «Farà matar aquells mals homes i passarà la vinya a uns altres que li donin els fruits al temps de la verema.» Jesús els diu: «No heu llegit mai allò que diu l'Escriptura: La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici. És el Senyor qui ho ha fet i els nostres ulls se'n meravellen? Per això us dic que el regne de Déu us serà pres i serà donat a un poble que el farà fructificar.»

(21, 33-43)

«N'esperava justícia,
però no hi veu
sinó injustícies;
n'esperava bondat,
però hi sent el clam
dels oprimits»

Crònica d'un fracàs exitós

Jean Hakolimana, prev.

La primera lectura i l'evangeli d'aquest diumenge es porten una distància de casi mil anys. Curiosament, coincideixen en l'anàlisi de la realitat creient, sota la metàfora de la vinya. Una vinya plantada, cuidada, amb bones expectatives, però que, contra tot pronòstic, és decebedora en el seu rendiment. Aquesta vinya és la metàfora de la salut del pla de Déu sobre la humanitat. Aquest pla, en els temps antics, es va materialitzar en l'elecció del poble jueu. En el nostre temps, es dona en l'Església, sagrament visible del Regne de Déu. En ambdós casos, es posa de manifest mancances i infidelitats. D'aquí que alguns parlen del projecte de Déu en termes de fracàs. Tanmateix, ambdós casos ofereixen també una salut sorprenent a dintre de llur debilitat. De tots els pobles i imperis del temps de l'AT, no en coneixem cap que s'hagi mantingut, entre proves, fins al nostre temps, excepte el poble d'Israel. En temps de Jesús, sobraven candidats millor situats que la comunitat cristiana, per resistir al desgast del temps. Misteriosament, van desaparèixer sense deixar ni rastre. Perquè és manté l'Església? "És el Senyor qui ho ha fet i els nostres ulls se'n meravellen".

Els creients sabem que no som els únics protagonistes de la nostra història. Si fos així, ni Israel ni l'Església haguessin mantingut un mínim de salut a dintre de les seves debilitats. Els creients sabem que el Senyor porta el timó de la nostra història cap a la victòria final, malgrat les nostres debilitats com a col·laboradors seus. Això ens anima i ens omple d'esperança, quan sabem que Déu no deixarà mai d'obrir camins de vida i salvació davant nostre. Per això, "Germans, no us inquieteu per res. A cada ocasió acudiu a la pregària i a la súplica".

La imatge

Aquell home s'hi havia fet: havia despedregat com tocava, havia bastit els murs de tanca i el cup; la seva vinya feia goig. Li van fallar els vinyaters, i molt. Ni tan sols li van respectar el fill, que acomplia la voluntat del Pare i havia anat a recollir la collita.

Déu tanmateix no s'atura: passarà la vinya a uns altres i, tot ressuscitant el Fill, el constituirà coronament de tot.

El fill de la vinya (1886-94). James Tissot

Lit. hores: Setmana III

9 dilluns

—Sant Dionís, bisbe i companys màrtirs (s.III)

—Sant Joan Leonardi, prevere (1541-1609)

Joan 1,1-2,1-11 / Salm Joan 2,3.4.5.8. / Lluc 10,25-37

10 dimarts

—Sant Tomàs de Villanueva, bisbe (1486-1555)

Joan 3,1-10 / Salm 129 / Lluc 10,38-42

11 dimecres

—Santa Soledat Torres Acosta, verge (1826-1887)

—Sant Joan XXIII, papa (1881-1963)

Joan 4,1-11 / Salm 85 / Lluc 11,1-4

12 Dijous

—La Mare de Déu del Pilar

—Sant Serafí, religiós (1540-1604)

—Sant Guifré, bisbe (674-709)

1 Cròniques / Salm 26 / Lluc 11,27-28

13 divendres

—Sant Eduard, rei (1002-1066)

Joel 1,13-15; 2,1-2 / Salm 9 /

Lluc 11,15-26

14 dissabte

—Sant Calixt, papa i màrtir (155-222)

—Santa Fortunata, màrtir (c281-c298)

Joel 3,12-21 / Salm 96 / Lluc 11,27-28

15 diumenge XXVIII de durant l'any / Cicle A

—Santa Teresa de Jesús, doctora de l'Església (1515-1582)

Isaïes 25,6-10a / Salm 22 / Filipencs 4,12-14.19-20 / Mateu 22,1-14

Professió religiosa en l'Orde del Carme a Tàrrrega

Informa: Josep Castellà / Foto: Fra Bladimir Ramos

El diumenge dia 24 de setembre, el santuari de la Mare de Déu del Carme i dels Beats Màrtirs Carmelites de Tàrrrega visqué una jornada important amb motiu de la professió religiosa de dos novicis, fra Gustavo Antonio Contreras i fra Nicolàs Ubaldo Carrizalez, ambdós de Veneçuela. Els novicis van fer la primera professió, la temporal.

L'eucaristia fou presidida pel provincial de l'Orde Carmelita, P. Luis Maza, i concelebrada per altres sacerdots carmelites i per Mn. Josep Maria Vilaseca, rector de Tàrrrega, i Mn. Joan Viladot. Al presbiteri també hi havia altres religiosos carmelites arribats de diverses comunitats de Catalunya i els novicis mercedaris del santuari de Sant Ramon amb el seu formador, així

com nombrosos fidels que ompliren l'església del Carme.

El ritu de la professió dels dos joves novicis anà precedit de la seva petició, l'interrogatori i una pregària demanant l'ajut diví. Després que, agenollats davant el pare provincial, els candidats llegiren la fórmula de la professió per la qual prometeren viure en obediència, pobresa i castedat, signaren el document. Seguí l'emotiu lliurament de la capa blanca i de la Regla del Carmel, instant en què els assistents oferiren als professos un llarg aplaudiment. En el moment de l'ofertori els nous carmelites portaren a l'altar la Regla i l'escut de l'Orde del Carme. La celebració acabà amb el cant de «Ven con nosotros al caminar, Santa Maria, ven».

Necrològica

Mn. Joan Cuadrench i Esquiús

El dia 21 de setembre va morir Mn. Joan Cuadrench i Esquiús, a l'edat de vuitanta-un anys. Havia nascut a Cardona el 13 de juliol de 1936. Va iniciar els estudis eclesiàstics al Seminari de Solsona l'any 1947. Va ser ordenat prevere el 19 de juliol de 1959.

Durant els seus anys de ministeri va servir la parròquia de Mollerussa, l'any 1960. Després es va traslladar a Barcelona, on va col·laborar en les parròquies de Sant Eugeni i Sant Ramon Nonat. Destaquem la seva dedicació al món de l'ensenyament; com a sociològ, va col·laborar amb Càritas i també amb la Pastoral del Mar. Finalment, fou cuidat a la residència dels Camils de Barcelona fins al dia del seu traspàs. Preguem per ell a fi que el Senyor el tingui a la seva glòria.

Certamen de l'Acadèmia Mariana

Josep Castellà / Foto: Anna Maria Gaya

L'Acadèmia Mariana de Lleida enguany ha dedicat el 150è certamen literari a la Mare de Déu de Fàtima que presideix el Santuari de Fàtima de Tàrraga, commemorant el centenari de les seves aparicions. Més d'una trentena de targarins i anglesolins, es desplaçaren convidats a la festa celebrada en el Paranimf de l'Acadèmia sota la presidència de la imatge.

Hi hagué el parlament del mantenidor, el periodista lleidatà Lluís Foix i Carnicé, dissertant sobre "Maria, emigrant i refugiada tal com ara passa". Cal destacar la concessió d'una Menció d'Honor al treball presentat en la secció d'estudis mariològics, titulat: "Fàtima, ahir, avui i sempre" a càrrec de Jaume Vall Borda, el conegut escriptor d'Anglesola. En

total foren guardonades catorze persones, atorgant-se la Flor Natural a William Tejeda Enríquez, de Homestead, Florida, USA, per la poesia María, madre peregrina.

Els parlaments anaren a càrrec de Joan Viñas, director de l'Acadèmia Mariana; Mons. Xavier Novell, bisbe de Solsona; Mons. Salvador Giménez, bisbe de Lleida, i Joan Gómez en nom de la Paeria lleidatana.

S'entregaren els guardons als autors premiats i la Flor Natural, i es llegiren algunes obres. També tres autors reconeguts com M. Dolores Iribarne; M. Carmen Sabador i Rosa Fabregat, feren una ofrena literària a la Verge.

Activitat al Museu durant l'exposició de Tomàs Boix

Amb motiu de l'exposició de Tomàs Boix, el Museu Diocesà i Comarcal de Solsona ofereix una activitat especial el dia 21 d'octubre. L'horari serà el següent:

De les 12 a la 1 del migdia, visita comentada a l'exposició des de la visió dels pintors: Francesc Artigau, Mar Saiz i Xavier Serra de Ribera.

De les 2 a les 4 de la tarda, dinar amb els artistes al restaurant Cap del Pla.

De les 4 a les 6 de la tarda, sessió de pintura al mateix paisatge del Cap del Pla.

De les 6 a les 7 de la tarda, comentaris dels treballs fets.

Per a inscripcions: museu@museusolsona.cat. Les activitats són gratuïtes a excepció del dinar. Organització: Museu Diocesà i Comarcal de Solsona.

La Mare de Déu del Pilar

Fra Valentí Serra de Manresa, caputxí

En el barri barceloní de Sant Pere (molt a prop del santuari de la Mare de Déu de l'Ajuda, que atenen pastoralment els frares caputxins des de l'any 1884) hi ha un carreró dedicat a la Mare de Déu del Pilar, que, fins a començament del segle XIX, era conegut amb el nom de «carrer d'En Cuc». En aquest carrer hi ha la casa natal de sant Josep Oriol i també s'hi venera una capelleta dedicada a la Mare de Déu del Pilar, que estava col·locada en una façana per iniciativa d'un devot marià en acció de gràcies després de les pestes del segle XVII que assolaren Catalunya.

Fou a partir de l'any 1621 que la Ciutat Comtal, fortament flagel·lada per la pesta, va recórrer en la seva pregària a la Mare de Déu invocant-la sota l'advocació del Pilar, que aleshores es venerava en un altar propi situat a l'església de Sant Jaume. Acabada l'epidèmia, i en acció de gràcies per tan favorable intercessió, el Consell de Cent la proclamà especial Patrona de Barcelona i confià als frares caputxins la celebració d'una missa quotidiana a l'altar de la Mare de Déu del Pilar. Aquesta missa se celebrà ininterrompudament fins al període de les exclaustacions del segle XIX.

L'església de Sant Jaume (edificada en el lloc on, segons la tradició, havia predicat l'apòstol sant Jaume) fou malaguanyadament enderrocada l'any 1823 per tal de bastir-hi la famosa plaça que duu aquest nom de l'apòstol. Com a conseqüència de la remodelació de la més famosa plaça barcelonina, la imatge de Nostra Dona del Pilar, secularment venerada a l'església de Sant Jaume, fou traslladada, inicialment, a l'església de Santa Mònica i, després, es portà a la dels trinitaris, edifici on ara hi ha establerta l'actual parròquia de Sant Jaume.

Una imatge es venerava a l'antiga església barcelonina de Sant Jaume

L'any 1786 els frares caputxins del convent de Santa Madrona (situat on ara hi ha la plaça Reial) introduïren, en les celebracions de l'antiga església de Sant Jaume, una nova devoció mariana que titularen *El Santíssim Rosari del Pilar*, una nova devoció que hauria d'esdevenir un dels més cèlebres rosaris cantats i meditats de la Barcelona del segle XVIII, propis d'aquella religiositat popular animada pels franciscans-caputxins en la Catalunya del Barroc.

A propòsit d'aquesta especial protecció de la Verge del Pilar envers els ciutadans de Barcelona, foren estampats alguns goigs en acció de gràcies. En una de les edicions del segle XIX hi ha una tornada que fa: «Puix vostre auxili sens par / tots els nostres mals desterra, / gardeu-nos de pesta i guerra, / Verge Santa del Pilar.» Il·lustra aquesta nota un gravat de la Mare de Déu del Pilar amb l'apòstol sant Jaume acompanyat d'un devot pelegrí, que fou estampat a la impremta de la vídua de Sierra i Martí ubicada, justament, a la famosa barcelonina plaça de Sant Jaume.

Declaració sobre la situació a Catalunya

De la Comissió Permanent de la Conferència Episcopal Espanyola

1. Davant la greu situació que es viu a Catalunya, amb gran preocupació en la resta d'Espanya, els bisbes volem en primer lloc fer nostres els desitjos i sentiments manifestats recentment de forma conjunta pels bisbes amb seu al territori de Catalunya, autèntics representants de les seves diòcesis.

2. Especialment convidem a la pregària pels qui en aquest moment difícil «tenen la responsabilitat, en el govern de les diferents administracions públiques, de la gestió del ben comú i de la convivència social», a fi que tots siguem guiats «per la sensatesa, i el desig de ser justos i fraterns», i amb responsabilitat «avançar en el camí del diàleg i de l'entesa, del respecte als drets i a les institucions i de la no confrontació, ajudant al fet que nostra societat sigui un espai de fraternitat, de llibertat i de pau» (Comunicat dels bisbes de Catalunya, 20-9-2017).

3. En aquests moments greus la veritable solució del conflicte passa pel recurs al diàleg des de la veritat i la recerca del bé comú de tots, com assenyalava la Doctrina Social de l'Església. El papa Francesc ens indica que «és hora de saber com dissenyar, en una cultura que

privilegiï el diàleg com a forma de trobada, la recerca de consensos i acords, però sense separar-la de la preocupació per una societat justa, amb memòria i sense exclusions» (Exhortació apostòlica *Evangelii gaudium*, núm. 239).

4. Per a fer possible aquest diàleg honest i generós, que salvaguardi els béns comuns de segles i els drets propis dels diferents pobles que conformen l'Estat, és necessari que, tant les autoritats de les administracions públiques com els partits polítics i altres organitzacions, així com els ciutadans, evitin decisions i actuacions irreversibles i de greus conseqüències, que els situïn al marge de la pràctica democràtica emparada per les legítimes lleis que garanteixen la nostra convivència pacífica i originin fractures familiars, socials i eclesials.

5. Com ja hem assenyalat els bisbes, en una altra ocasió també difícil per a la nostra convivència democràtica i pacífica, «és totalment necessari recuperar la consciència ciutadana i la confiança en les institucions, tot això en el respecte de les lleis i principis que el poble ha sancionat en la Constitució» (XXXIV Assemblea Plenària de la Conferència Episcopal Espanyola, 28-2-1981).

6. Finalment, reiterant la nostra crida a l'esperança i a la pregària a Déu, a la serenitat i entesa, oferim la nostra col·laboració sincera al diàleg en favor d'una pacífica i lliure convivència entre tots.

Madrid, 27 de setembre del 2017

El llibre

Monestirs, història i art

Valentí Zapater

CATALUNYA

Editorial Sua

17,60 euros

Del sobri romànic a l'acolorit modernisme. De les altes roques dels Ports a les ufanoses fagedes del Canigó. Els monestirs acostumaven a tenir una estreta relació amb la natura, ja fos per a trobar l'aïllament adient com per a disposar dels recursos necessaris amb vista a sostenir la seva economia.

Aquest llibre recull trenta monestirs i trenta rutes a peu que permeten de conèixer l'entorn natural en què s'ubiquen, a més de l'arquitectura, l'art, la història, l'espiritualitat, les llegendes i tot el que ofereixen al visitant, des de productes com vins i melmelades fins a allotjament turístic o cel·les per a recessos.

Enamorat del paisatge, la natura i les muntanyes, Zapater —escriptor i fotògraf— comparteix aquestes passions en el seu web o en publicacions com el *National Geographic*.

Sobre el Referèndum de l'1-O

Xavier Novell, bisbe de Solsona

M'adreço a tots els fidels de la diòcesi i a tots els ciutadans que resideixen als pobles, viles i ciutats dins dels límits d'aquesta demarcació eclesiàstica, per manifestar la meva opinió sobre la jornada del diumenge passat.

1. Segons la informació que dispo, gràcies a Déu, no hi va haver cap agressió policial davant dels col·legis electorals situats dins dels límits de la diòcesi de Solsona.

Amb tot, molts vàrem patir pel que veiem per televisió i per les xarxes socials pel temor que, a mesura que avançava la jornada, els escamots policials arribessin a casa nostra.

Milers de vosaltres i dels vostres fills i néts estàveu disposats a resistir pacíficament a les portes dels col·legis de les nostres capitals de comarca i viles més poblades.

2. He pregat i prego per a la prompta i completa recuperació de tots els ferits. Demano també al bon Déu, que

faci davallar als cors de creients i no creients un esperit de perdó i de persistència en la no-violència.

3. Admiro la valentia i la resistència pacífica d'aquells que varen defensar l'exercici legítim del dret a l'autodeterminació del nostre poble i condemno tots els actes violents que es van produir, especialment aquells comesos per "servidors públics".

4. Entenc i respecto a tots aquells que per conviccions personals, per desacord amb les condicions amb les quals es duia a terme el referèndum o per por, ahir no varen anar a votar.

5. Demano a tots els polítics que articulin una sortida pacífica i justa per a la nació catalana, respectant els drets legítims d'aquest poble, entre els quals sobresurt el dret a l'autodeterminació, sense ignorar tot el que ha passat i tenint en compte el resultat de les urnes.

